

Скритата история на четиридесети стих – Число четири

Изпитание и тържество: Формирането на образа на звяра и запечатването на мъдрите

Jeff Pippenger

2024-09-23

Пророческата линия, която илюстрира изпитанието, представено чрез формирането на образа на звяра в Съединените щати, върви успоредно с трите жалона, които представят линията на Конституцията. Те вървят успоредно една на друга и допринасят със специфична информация, която осветлява другата линия. Как така онези, които издържат изпитанието на образа на звяра, ще бъдат след това подготвени да ходят в светлината, която изхожда от престолната зала на Бога, през времето на гонение, което започва при неделния закон в Съединените щати? Какво има в изпитанието на формирането на образа на звяра, което запечатва мъдрите девизи в едно преживяване, позволяващо им да преминат през периода на гонение, започващ при неделния закон, когато националното отстъпление е последвано от национална разруха и Сатана започва своите чудни дела?

„Невъзможно е да се даде каквато и да било представа за преживяването на Божия народ, който ще бъде жив на земята, когато небесната слава и повторението на гоненията от миналото се слепят. Те ще ходят в светлината, изхождаща от Божия престол. Чрез ангелите ще има постоянно общение между небето и земята. А Сатана, заобиколен от зли ангели и претендиращ, че е Бог, ще върши всякакви чудеса, за да измами, ако е възможно, самите избрани.“ Свидетелства, том 9, с. 16.

Сестра Уайт коментира вестта, която Христос представи в синагогата в Капернаум, записана в шеста глава на Евангелието от Йоан. Нейните бележки се намират в „Животът на Исус“, в главата, озаглавена „Кризата в Галилея“. Там тя подчертава, че Христос не направи никакво усилие да предотврати бунта, който се случи в Йоан 6, въпреки че напълно знаеше, че тогава ще загуби повече ученици, отколкото по което и да било друго време в Своето служене сред хората.

„Когато Исус представи изпитващата истина, която накара толкова много от Неговите ученици да се оттеглят, Той знаеше какъв ще бъде резултатът от думите Му; но имаше да изпълни една цел на милост. Той предвидя, че в часа на изкушението всеки един от Неговите възлюбени ученици ще бъде подложен на тежко изпитание. Неговата агония в Гетсимания, Неговото предателство и разпятие, щяха да бъдат за тях най-тежко изпитание. Ако не беше дадено никакво предишно изпитание, мнозина, водени единствено от себелюбиви подбуди, щяха да бъдат свързани с тях. Когато техният Господ бе осъден в съдилището; когато множеството, което Го бе приветствало като свой цар, Го освиркваше и хулеше; когато подиграващата се тълпа викаше: „Разпни Го!“ — когато земните им честолюбиви надежди се сринаха, тези себетърсещи хора, като се

отрекат от своята вяроуност към Исус, биха докарали върху учениците горчива, съкрушаваща сърцето скръб, наред с тяхната мъка и разочарование от погубването на най-съкровениите им надежди. В онзи час на тъмнина примерът на онези, които се отвърнаха от Него, можеше да повлече и други след себе си. Но Исус доведе до настъпването на тази криза, докато чрез личното Си присъствие все още можеше да укрепи вярата на Своите верни последователи.“

„Състрадателен Изкупителю, Който, при пълното съзнание за гибелта, която Го очакваше, нежно изглади пътя за учениците, подготви ги за тяхното върховно изпитание и ги укрепи за последната проба!“ Копнежът на вековете, 394.

Неделният закон е последното изпитание, в което се проявява характерът. Преди последното изпитание Христос, Който никога не се изменя, допуска изпит, чрез който ще бъде решена вечната участ на Неговия народ. Това е изпит, който те трябва да издържат, преди да бъдат запечатани и преди благодатното им време да приключи при неделния закон. Това е пророческо изпитание, което подготвя мъдрите девици „за тяхното върховно изпитание и ги укрепва за последния изпит!“ Тяхното „върховно изпитание“ е тяхното коронно изпитание, защото мъдрите девици са онези, които са „очистени, избелени и изпитани“. Последното изпитание е тяхното върховно изпитание и в това време на изпитване мъдрите девици „ще ходят в светлина, изхождаща от Божия престол“. Какво има в самия процес на изпитване, представен като „образуването на образа на звяра“, което подготвя мъдрите девици за върховното изпитание и им позволява да ходят в светлината, изхождаща от Божия престол? Каква е светлината, която изхожда от Божия престол?

И когато отвори седмия печат, настана мълчание на небето около половин час. И видях седемте ангела, които стояха пред Бога; и на тях им бяха дадени седем тръби. И дойде друг ангел и застана пред олтара, като имаше златна кадилница; и нему бе даден много тамян, за да го принесе заедно с молитвите на всички светии върху златния олтар, който беше пред престола. И димът от тамяна, който възлизаше с молитвите на светиите, се издигна пред Бога от ръката на ангела. И ангелът взе кадилницата, напълни я с огън от олтара и го хвърли на земята; и настанаха гласове, гръмове, светкавици и земетресение. Откровение 8:1–5.

В последните дни, в периода, когато се изпълнява притчата за десетте девици и сто четиридесет и четирите хиляди биват запечатвани, седмият печат се разпечатва и посочва огън, хвърлен на земята в отговор на молитвите на светиите. Огънят, който се хвърля на земята в окончателното и съвършено изпълнение на притчата за десетте девици, е вестта на среднощния вик, както е предобразена от изливането на Светия Дух на лагерното събрание в Ексетър и изливането на Светия Дух на Петдесетница, което там бе представено като огън. Обърнете внимание на коментара на сестра Уайт относно вестта на среднощния вик.

„Онези, които отхвърлиха първата вест, не можах да получат полза от втората; нито пък получиха полза от среднощния вик, който трябваше да ги приготви чрез вяра да влязат с Исус в пресветото място на небесното светилище. И като отхвърлиха двете предишни вести, те дотолкова помрачиха разбирането си, че не могат да видят никаква

светлина в вестта на третия ангел, която показва пътя към пресветото място. Видях, че както юдеите разпнаха Исус, така и официалните църкви бяха разпнали тези вести и затова нямат никакво познание за пътя към пресветото място и не могат да получат полза от ходатайството на Исус там. Подобно на юдеите, които принасяха своите безполезни жертви, те отправят своите безполезни молитви към отделението, което Исус е напуснал; а Сатана, доволен от измамата, приема религиозен облик и насочва умовете на тези привидни християни към себе си, като действа със силата си, със своите знамения и лъжливи чудеса, за да ги закрепят в своята примка.“ Ранни писания, 259.

В историята на милеритското движение изпитът на вестта на среднощния вик „трябваше да ги подготви, за да влязат с Исус чрез вярата в Пресвятото място на небесното светилище“. Вестта на среднощния вик, която сега се развива, също е представена като изпитът при формирането на образа на звяра. И двете са изпитът, който води до края на благодатното време, когато характерът се проявява. Когато милеритите влязоха чрез вярата в Пресвятото място, тяхната вяра отново беше изпитана. Вярата на сто четиридесет и четирите хиляди ще бъде изпитана при неделния закон, но им е обещано, че ще бъдат в безопасност, защото ще ходят „в светлината, излизаща от“ седмия печат, който бе отворен, когато вестта на среднощния вик започна да се разпечатва през юли 2023 година.

Вестта, която беше разпечатана по онова време, е утвърдена чрез методологията на „ред след ред“, която е методологията на късния дъжд. Късният дъжд започна да поръсва през 2001 г., и започна последното изпитване на адвентизма. През юли 2023 г. започна последният период в процеса на изпитване, който завършва при неделния закон, когато вестта на среднощния вик, която е също и късният дъжд, която е също и увеличението на знанието, произведено, когато седмият печат бъде отнет, и също така разпечатването на седемте гръма, както и Откровението на Исус Христос. Всички линии, които представляват разпечатване на пророческа светлина, са посочени като разпечатани в скритата история на четиридесети стих от единадесета глава на Даниил.

В тази скрита история е представена линията на трите основни ориентири на Конституцията. Това е линията, когато църквата и държавата се събират, за да образуват образа на звяра. Тя съдържа пророческа линия, която се отнася до президентите на Съединените щати, които илюстрират динамиката на политическите борби, протичащи в историята на републиканския рог на земния звяр. Тази линия включва паралелните истории и на двете основни политически партии на Съединените щати. Тази линия е тясно свързана с рога на отстъпилото протестантство от неговото начало през 1844 г. до момента, когато то узурпира контрола над гражданското управление при неделния закон.

Пророческата роля на отстъпилото протестантство включва свидетелството на Хасмонеиската династия като символ на отстъпилото протестантство. На фона на линията на рога на отстъпилото протестантство се намира и линията на Лаодикийската църква на адвентистите от седмия ден. От линията на лаодикийския адвентизъм произлиза линията на сто четиридесет и четирите хиляди. Тази скрита история съдържа също и линията на исляма на третото горко. Русия има своя линия, Организацията на обединените нации има своя

линия и, разбира се, папската власт има своя линия.

Ако един изследовател на пророчествата се посвети на това да бъде като вереец, живеещ в последните дни, той ще се храни от линиите, които са разпознати в скритата история на четиридесети стих. Изследователят на пророчествата ще вземе книгата от ръката на ангела и ще я изяде. Тогава, когато настъпи последното изпитание на неделния закон, той не само ще е стигнал до разбирането на вестта на среднощния вик, която бе разпечатана, но и напълно ще разбере как образът на звяра бе формиран в Съединените щати.

Светлината на седмия печат изхожда от престола и в контекста на притчата за десетте девици тя е вестта на среднощния вик. Вестта на среднощния вик е онова, което подготвя мъдрите девици за периода, когато гоненията от миналото се повтарят.

„Когато преглеждам нашата минала история, като съм преминала през всяка стъпка на напредък до настоящото ни положение, мога да кажа: Слава на Бога! Като виждам какво е извършил Бог, изпълвам се с удивление и с доверие в Христос като Водач. Нямаме от какво да се боим за бъдещето, освен ако не забравим пътя, по който Господ ни е водил, и Неговото учение в нашата минала история.“ Свидетелства към проповедниците, 31.

Господ води Своя народ в процеса на изпитване, който започна през юли 2023 г. Неговото водителство включваше разкриването на пророческото Слово във връзка със скритата история на четиридесети стих. Тази история установява как в Съединените щати се формира образът на звяра, и, разбира се, много повече от просто този елемент на събитията на последното време. Когато се окажем в увенчаващото изпитание при неделния закон, когато гоненията от миналото започват да се повтарят, ние „нямаме от какво да се боим за бъдещето, освен ако не забравим пътя, по който Господ ни е водил, и Неговото наставление в нашата минала история.“

При неделния закон „миналата история“ ще се повтори в периода на формирането на образа на звяра в Съединените щати. Лъвът от Юдовото племе е разпечатал последната вест и е повел Своя народ към скритата история на четиридесети стих. Там Той научи Своя народ не само да разбира Неговото пророческо Слово, но и за привилегията и отговорността да достигне опитност, годна да бъде сред онези от Неговия народ, които трябваше да бъдат Негови представители в последната криза.

Една от пророческите характеристики на този народ е, че той знае как да ходи в светлината, излизаща от престола. Тази светлина е светлината на скритата история от стих четиридесети, която описва в най-малки подробности религиозната, политическата, обществената и икономическата динамика, свързана с издигането на образа на звяра в Съединените щати. Светлината, която бива разпознавана относно тази свещена история, се произвежда чрез прилагането на правило върху правило, тук малко и там малко, и това е светлината, която описва историята, когато гоненията от миналото отново бъдат започнати.

Онези, които разбират увеличаването на знанието, са мъдрите, а увеличаването на знанието е свързано с изграждането на образа на звяра; и мъдрите ще разберат предварително в света

историята на изграждането на образа на звяра, преди настъпването на тази история. Исус, като Алфа и Омега, винаги илюстрира края на дадено нещо с началото на дадено нещо.

Заслужава да се отбележи, че пасажът, в който сестра Уайт посочва, че Божият народ ще ходи в светлина, излизаща от престола, представлява заключението на първата глава в „Свидетелства“, том девети. Главата започва на страница единадесета, така че започва на девет-единадесет и завършва с описание на неделния закон. Тя описва периода, в който се формира образът на звяра и се явяват сто четиридесет и четирите хиляди, но само ако имате вярата да видите тази глава по такъв начин.

Като първи раздел на деветия том, той започва с това обозначение и използва заглавието „За идването на Царя“. Ясно е, че се прави препратка не само към Второто пришествие на Христос, но и към притчата за десетте девици, тъй като заглавието на раздела след това цитира Павел.

„Раздел 1 — За идването на Царя“

„Още малко, твърде малко, и Идещият ще дойде и няма да се забави.“ Евреи 10:37.

Следващите два стиха са пропуснати, но те допринасят за светлината в този пасаж.

Защото още твърде малко време, и Този, Който има да дойде, ще дойде и няма да се забави. А праведният ще живее чрез вяра; но ако някой отстъпи назад, душата Ми няма да благоволи в него. Но ние не сме от онези, които отстъпват назад за погибел, а от онези, които вярват за спасение на душата. Евреи 10:37–39.

Павел се позоваваше на Авакум, където верните мъдри девици са противопоставени на онези, за които Павел казва, че „отстъпват за погибел“. Авакум го изразява така:

Ето, надменната му душа не е права в него; а праведният чрез вярата си ще живее.
Авакум 2:4.

Времето на забавяне при Авакум е времето на забавяне на десетте девици, а главата за идващия Цар, във връзка с думите на Павел от Евреи, посочва съвършеното изпълнение и приложение на тази глава в периода на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Този период започна на 11 септември 2001 г. и завършва при неделния закон, който е последната криза на лаодикийския адвентизъм, която в притчата за десетте девици представлява проявлението на характера при неделния закон. Последните параграфи на главата разглеждат неделния закон, а главата започва, като разглежда 11 септември 2001 г.

„Последната криза“

„Живеем във времето на края. Бързо изпълняващите се знамения на времето заявяват, че Христовото пришествие е близо пред вратите. Дните, в които живеем, са тържествени и важни. Божият Дух постепенно, но сигурно се оттегля от земята. Язви и съдби вече падат върху онези, които презират Божията благодат. Бедствията по суша и море, неустойчивото състояние на обществото, тревогите от война са злокобни предзнаменования. Те предвещават приближаващи събития от най-голяма величина.“

„Силите на злото съчетават и обединяват своите сили. Те се укрепват за последната велика криза. Скоро в нашия свят ще настъпят големи промени и последните движения ще бъдат бързи.“

„Състоянието на нещата в света показва, че времена на скръб са непосредствено пред нас. Ежедневните вестници са пълни с признаци за ужасен конфликт в близкото бъдеще. Дръзки грабежи стават често. Стачките са обичайни. Кражби и убийства се извършват навсякъде. Мъже, обладани от демони, отнемат живота на мъже, жени и малки деца. Хората са станали заплениени от порока и всякакъв вид зло преобладава.

„Врагът е успял да изврати правосъдието и да изпълни сърцата на хората с желание за користна печалба. „Правосъдието стои далеч; защото истината падна на улицата и правдата не може да влезе“ (Исая 59:14). В големите градове има множества, които живеят в бедност и мизерия, почти лишени от храна, подслон и облекло; докато в същите тези градове има хора, които имат повече, отколкото сърцето би могло да пожелае, които живеят разкошно, харчейки парите си за богато обзаведени домове, за лично украшение, или, още по-лошо, за задоволяване на плътските страсти, за алкохол, тютюн и други неща, които разрушават силите на ума, разстройват разсъдък и покваряват душата. Викове на гладуващото човечество се възнасят пред Бога, докато чрез всякакъв вид потисничество и изнудване хора трупат колосални богатства.“

„При един случай, когато бях в град Ню Йорк, през нощните часове бях призована да видя сгради, издигащи се етаж след етаж към небето. За тези сгради се даваше уверение, че са огнеупорни, и те бяха издигнати, за да прославят своите притежатели и строители. Все по-високо и по-високо се издигаха тези сгради, и в тях бе използван най-скъпият материал. Онези, на които принадлежах тези сгради, не си задаваха въпроса: „Как можем най-добре да прославим Бога?“ Господ не беше в мислите им.“

„Помислих си: „О, ако онези, които така влагат средствата си, можеха да видят своя път така, както Бог го вижда! Те трупат великолепни здания, но колко безумно в очите на Владетеля на вселената е тяхното планиране и замисляне. Те не изследват с всички сили на сърцето и ума си как биха могли да прославят Бога. Изгубили са от поглед това — първият дълг на човека.“

„Докато тези величествени сгради се издигаха, собствениците им се радваха с честолюбива гордост, че имат средства, които да употребят за угаждане на себе си и за предизвикване на завистта на своите съседи. Голяма част от парите, които така вложиха, бяха придобити чрез изнудване, чрез потискане на бедните. Те забравиха, че на небето се води отчет за всяка делова сделка; всяка несправедна сделка, всяко измамно дело е записано там. Идва време, когато чрез своите измами и дързост хората ще достигнат до предел, който Господ няма да им позволи да преминат, и ще научат, че има граница на дълготърпението на Йехова.“

„Следващата картина, която премина пред мен, бе пожарна тревога. Хората гледаха високите и уж огнеупорни сгради и казваха: „Те са в пълна безопасност.“ Но тези сгради бяха погълнати, сякаш бяха направени от катран. Пожарните машини не можеха да

сторят нищо, за да спрат разрушението. Пожарникарите не бяха в състояние да задействат машините.“

„Получих наставление, че когато настъпи времето на Господа, ако в сърцата на горди, честолюбиви човеци не е настъпила никаква промяна, хората ще установят, че ръката, която е била силна да спасява, ще бъде силна да погубва. Никаква земна сила не може да възпре Божията ръка. Никакъв материал не може да бъде употребен при изграждането на сгради, който да ги запази от разрушение, когато дойде определеният от Бога час да изпрати въздаяние върху човеците за тяхното пренебрежение към Неговия закон и за тяхното себелюбиво честолюбие.

„Не са мнозина, дори и сред възпитателите и държавниците, които разбират причините, лежащи в основата на настоящото състояние на обществото. Онези, които държат юздите на управлението, не са в състояние да разрешат проблема на нравственото разложение, бедността, нищетата и нарастващата престъпност. Те напразно се борят да поставят деловата дейност върху по-сигурна основа. Ако хората отдаваха повече внимание на учението на Божието слово, биха намерили решение на проблемите, които ги смущават.“

„Писанията описват състоянието на света непосредствено преди второто пришествие на Христос. За онези хора, които чрез грабеж и изнудване трупат големи богатства, е писано: „Събрали сте съкровище за последните дни. Ето, надницата на работниците, които пожънаха нивите ви, задържана от вас с измама, вика; и виковете на жетварите са влезли в ушите на Господа Саваота. Живели сте разкошно на земята и сте се предавали на разпуснатост; угоили сте сърцата си като в ден на клане. Осъдихте и убихте праведния; той не ви се противи.“ Яков 5:3–6.

„Но кой чете предупрежденията, дадени чрез бързо изпълняващите се знамения на времето? Какво впечатление се произвежда върху светските хора? Каква промяна се вижда в тяхното отношение? Никаква повече, отколкото се видя в отношението на жителите на Нойевия свят. Погълнати от светски дела и удоволствия, предпотопните „не усетиха, докле дойде потопът и ги завлече всички“. Матей 24:39. Те имаха изпратени от небето предупреждения, но отказаха да послушат. И днес светът, напълно безразличен към предупредителния Божи глас, бърза към вечна гибел.“

„Светът е раздвижен от духа на война. Пророчеството на единадесетата глава на Даниил е почти достигнало своето пълно изпълнение. Скоро ще настъпят сцените на смут, за които се говори в пророчествата.“

„Ето, Господ опустошава земята и я прави пуста, и обръща лицето ѝ, и разпръсва жителите ѝ.... Защото престъпиха законите, измениха наредбата, нарушиха вечния завет. Затова проклятието погълна земята и живеещите на нея са поразени.... Веселието на тъпанчетата престава, шумът на ликуващите се прекратява, радостта на арфата престава.“ Исаия 24:1–8.

„Уви за деня! защото денят Господен е близо и ще дойде като опустошение от Всемогъщия.... Семето изгни под буците си, житниците са запустени, хамбарите са

съборени, защото житото изсъхна. Как стенат животните! Стадата едър добитък се смушават, защото нямат пасбище; да, и стадата овце са запустени.“ „Лозата изсъхна и смоковницата повяхна; нарът, палмата и ябълката, всички полски дървета, изсъхнаха, защото радостта изчезна отсрещ човешките синове.“ Йоиел 1:15–18, 12.

„Сърцето ми, сърцето ми! Измъчвам се в самото си сърце; ... не мога да мълча, защото ти чу, о душе моя, звука на тръбата, бойната тревога. Беда след беда се провъзгласява; защото цялата земя е опустошена.“ Еремия 4:19, 20.

„Погледнах земята, и ето, беше безвидна и пуста; и небесата, и нямаха светлина. Погледнах планините, и ето, трепереха, и всички хълмове се поклясаха. Погледнах, и ето, нямаше човек, и всички небесни птици бяха отлетели. Погледнах, и ето, плодородната земя беше пустиня, и всичките ѝ градове бяха разрушени.“ Стихове 23–26.

„Уви! Защото оня ден е велик, няма подобен на него; това е време на Якововата скръб; но той ще бъде избавен от нея.“ Йеремия 30:7.

„Не всички в този свят са застанали на страната на врага против Бога. Не всички са станали неверни. Има верни малцина, които са истинни към Бога; защото Йоан пише: „Тук са онези, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исус.“ Откровение 14:12. Скоро битката ще се води яростно между онези, които служат на Бога, и онези, които не Му служат. Скоро всичко, което може да бъде разклатено, ще бъде разклатено, за да останат онези неща, които не могат да бъдат разклатени.“

„Сатана е прилежен изследовател на Библията. Той знае, че времето му е кратко, и на всяка стъпка се стреми да противодейства на делото на Господа на тази земя. Невъзможно е да се даде каквато и да е представа за опитността на Божия народ, който ще бъде жив на земята, когато небесната слава и повторението на гоненията от миналото се слоят. Те ще ходят в светлината, която изхожда от Божия престол. Чрез ангелите ще има постоянно общуване между небето и земята. А Сатана, обкръжен от зли ангели и претендиращ да бъде Бог, ще върши всякакви чудеса, за да измами, ако е възможно, самите избрани. Божият народ няма да намери своята безопасност в извършването на чудеса, защото Сатана ще подправи чудесата, които ще бъдат извършвани. Испитаният и проверен Божий народ ще намери силата си в белега, за който се говори в Изход 31:12–18. Те трябва да застанат върху живото слово: „Писано е“. Това е единствената основа, върху която могат да стоят сигурно. Онези, които са нарушили своя завет с Бога, в онзи ден ще бъдат без Бог и без надежда.“

„Поклонниците на Бога ще се отличават особено с почитта си към четвъртата заповед, тъй като тя е знакът на Божията творческа сила и свидетелството за Неговото право върху човешкото благоговение и преклонение. Нечестивите ще се отличават с усилията си да съборят паметника на Твореца и да възвеличат установлението на Рим. В изхода на борбата цялото християнство ще бъде разделено на две големи категории: онези, които пазят Божиите заповеди и вярата Исусова, и онези, които се покланят на звяра и на неговия образ, и приемат неговия белег. Макар църквата и държавата да ще съединят

силата си, за да принудят всички — „малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби“ — да приемат белега на звяра, Божият народ няма да го приеме. Откровение 13:16. Пророкът от Патмос съзерцава „онези, които бяха победили звяра, и неговия образ, и неговия белег, и числото на името му, как стоят на стъкленото море, като държат Божиите арфи“ и пеят песента на Мойсей и на Агнето. Откровение 15:2.“

„Страшни изпитания и скърби очакват Божия народ. Духът на войната раздвижва народите от единия край на земята до другия. Но сред настъпващото време на скръб — време на скръб, каквото не е имало, откакто съществува народ — Божият избран народ ще остане непоклатим. Сатана и неговото войнство не могат да го унищожат, защото ангели, превъзхождащи по сила, ще го закрилят.“ Свидетелства, том 9, 11–17.

Сто четиридесет и четирите хиляди, които са „изпитаният и проверен от Бога народ“, Неговият „избран народ“, „ще останат непоколебими“, когато се повторят „гоненията от миналото“. Светлината, в която те „ще ходят“, е светлината на вестта на седмия печат, която е среднощният вик, която е светлината, разкриваща формирането на образа на звяра.